

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 42. Articulus de justificatione in quadam Tridentini Concilii
Congregatione expositus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. Deputatum Tridenti conventuri essent, hinc Ignatius eos hortabatur, ut sua ei studia jungerent, omnesque tres perfecto charitatis vinculo uniti nec contrarias opiniones, vel judicia ferrent, nullamque omnibus obsequendi occasionem prætermitterent.

§. XLII.

Articulus de Justificatione in quadam Tridentini Concilii Congregatione expositus.

*Pollav. hist.
Conc. Trid.
l. 8. c. 2. n. 1.
& 2.*

Die vigesima prima mensis Junii, quarto post quintam Sessionem die generalis habebatur congregatio, cui Marcellus Cervinus alias Cardinalis sanctæ Crucis dictus præfuit, eo quod Montanus adversa valetudine præpediretur. Ibidem Massarellus, qui Synodo a secretis erat, Legatorum jussu scriptum prælegit, quod quasdam circa justificationem quæstiones complectebatur. Erat autem tenor illius hic: damnatis circa peccatum originale hæresibus ordo deposcit, ut juxta methodum Confessionis Augustanæ, quam Synodus articulatim examinandam suscepit, agat de dogmate circa gratiam, quæ est remedium peccati: quocirca Patres, ac Theologi sedulo hoc argumentum discutiant,

tiant, eoquod Lutherus a primo hære- Sæcul. XVI.
A.C. 1546.
 sis suæ initio indulgentias impugnans
 probe prospexerit, quod evertere oportet
 pœnitentiæ opera, quibus indulgentiæ
 subrogabantur: hanc quoque in rem
 doctrinam hucusque nunquam auditam
 excogitavit, qua nos per solam fidem
 justificari tradidit, exinde vero postea
 intulit, quod nullæ actiones piæ requirantur,
 ac proin nec etiam Dei vel Ecclesiæ
 leges observare necesse sit, hacque ex
 ratione Sacramentorum virtutem, Sacerdotum
 auctoritatem, pœnas piaculares, Missæ
 Sacrificium cunctaque alia remedia ad
 noxarum condonationem instituta abrogavit:
 Ut ergo Catholicæ Doctrinæ veritas propugnaretur,
 hæreticum hunc articulum *de justificatione per solam fidem*
 evertendum, atque Blasphemias, quæ præfatus
 piarum actionum hostis evomuit, præprijis
 damnandas esse edixit.

His subjunxit Cardinalis S. Crucis:
Justificationis articulus, de quo tunc agendum est, obscurior evadet, quam jam sancitus de peccato originali: etenim, cum de hoc veteres Scholastici copiose disputassent, de illo perpauci egerunt. Plurimum tamen ei lucis affusum a Catholicis Scriptoribus, qui a vigesimo jam anno Lutheranorum errores redarguerant. His adjecit Polus: Caput hoc superiori apte conjungitur, ut
 E 5 cognita

Sæc. XVI. cognita per illud bonorum jactura in primo
A.C. 1546. Adamo facta, inde intelligerentur per hoc
 bona in secundo Adamo recuperata. Quo
 autem res erit implicatior, eo frequentiori-
 bus precibus opus est ad divinum lumen im-
 petrandum: hinc Patres cohortor, ut libros
 vel adversariorum perlegant, non animo in-
 fenso, sed æque in utrumque parato: ne-
 que dicant, Lutherus hoc scripsit, igi-
 tur falsum: cum hæreticorum sit industria,
 falso fidem quærere veris admixtis: nisi hac
 animi æquabilitate hosce libros perlegerint,
 sed pronis ad cuncta refellenda votis, veri-
 tas eam quærendo amittetur: cujus rei ex-
 emplum potest conspici in Alberto Pighio,
 qui in articulo de originaria noxa, dum u-
 niversam Lutheranorum doctrinam rejicere
 conabatur, prope in Pelagianorum errorem
 lapsus est. His porro Pacecus adjunxit:
 Ad justificationem expendendam non modo
 antiquorum Scholasticorum desunt subsidia,
 sed etiam veterum Conciliorum Decreta:
 Tridentinum id primum enititur, proinde
 videtur mihi, aliam hic rationem ineundam,
 quam in dogmate jam firmato: ea autem
 optima foret, si Theologi per privatos con-
 gressus rem enuclearent inter se, donec om-
 nia capita rite censerentur expensa, quæ po-
 stea ita digesta, conjunctim ad Patrum cæ-
 tum proferrentur, quo perspecto omnium
 inter se connexu, posset de cunctis pariter
 ferri judicium simul, ac decretum confici ma-
 jori

Sæcul. XVI.
A. C. 1546.

jori cum luce, minorique temporis impen-
dio: alii interim, quibus negotium erat da-
tum, quæ fuerant observata ad mansionem
spectantia, simul colligere possunt. Præter
hæc doleo ex animo, ubi tam ardua nego-
tia amplio rem Patrum frequentiam flagita-
rent, non modo eos desiderari, quorum con-
tumacia incusabatur, sed esse Patres, qui
quotidie Tridento discedunt. Et quam-
quam ii abirent, Sessionis die postea rever-
suri, minimi tamen aestimo ipsorum inter-
ventum in ea cæremonia, in qua nonnisi vo-
culam: placet, proferrent. Quin mirum
mihi videtur, quo pacto nonnulli sententiam
suam dicerent de iis, quæ prius accurate
non perpenderant: Proinde mandandum est,
ne quis inde absque facultate recedat, quam
ad decem seu quindecim dies concedere Lega-
tis liceat, ad longius vero tempus, nonnisi
Synodus concedat. Ad ea respondit Cer-
vinus: Legati ne brevissimum quidem
abeundi tempus ulli indulserunt, cum id
Veronensis Antistitis Adjutori negassent,
octo dierum absentiam postulanti, quo so-
lemni Corporis Christi supplicationi in sua
Ecclesia propinqua interesset: ast Episcopi
hanc veniam sibi ipsis arrogant.

§. XLIII.

*Articulus de Episcoporum Residentia
in alia Congregatione discussus.*

In sequenti Congregatione pro morum
Refor-